

Şizofren Bir Aşkın Kabusu mu

– kul mehmet · 22 Ağustos 2013

Geride kalan bir mum gibi beni eriten beni boş bir heves mi idi kandığım.
Ne elim bir hasretmiş uzun kış gecelerinde sessizliğin var yüzü ile yandığım
Ne de kelimelerin sonsuz bilmecesinde acısı ile kıvrandığım
Hissettiğim nefret nede buza çalan yüreğimin sesi ile kandığım
Çözemediğim, hazin bir yalnızlığın beton yığınları gibi üstüme çöken
Hasret türkülerimi idi yandığım

Kayıp bedenimin tümü muammalarla tarifsiz bir örtüye bürünmüş çılgılığı mı idi
Böylesine derin hıçkırıklarla ağlayışım
Söyleyin geceler çekinmeyin gizli saklı ne varsa söyleyin bana
Feda ettiklerimin bedelini titreyişimin
Buza çalan ruhumun bedenimin algıladığı
Şizofren bir aşkımdır böylesine yıllardır beklediğim
İnciye dönüşün diye sevdiğim yârin terk edişinin
Acısının bekleyişimin karşılığı sonsuz bir hiçlik mi idi özlediğim

Koca bir yalan mı parıldayan sevgi dünyasında
Sesim soluğum olsun diye bekleyişimde mi yalan,
Duygu köprüsünde aşkıma bize dair ne varsa
Sevişirken parmak uçlarımda hissedişim de mi bana acı ile kalan.
Bu gördüğüm şizofren bir aşkın kâbusumu söyleyin zamanlar
Kâbusmuş demeyin şizofren aşk demeyin
Öldürmeyin beni, Rüya deyin hiç olmazsa
MEHMET ALUÇ
ANKARA-SİNCAN